

Novinarke: Kako se Vam je porodila zamisel za knjigo Kot v filmu?

G. Vinko: Moja inspiracija sem bil jaz sam, ko sem se spomnil svojega odraščanja, in moj nečak Gašper, po katerem sem poimenoval glavni lik v knjigi, ki pa drugače ne govori o njem samem. Sicer pa se knjiga piše celo tvoje življenje, nato pa se nekega dne kar izlije na papir.

Novinarke: Knjiga je dobila nagrado večernica 2014. Kakšni so Vaši občutki, ko veste, da ste napisali tako dobro knjigo?

G. Vinko: Hja, pisatelj je prvi mesec ali dva po izidu knjige kar na trnih, saj ne ve, kako jo bodo bralci sprejeli. Takšnega uspeha knjige Kot v filmu nisem pričakoval, a so občutki, ko veš, da so tvojo knjigo dobro sprejeli in jo celo nominirali za večernico, nepopisni.

Novinarke: Pri katerih letih ste napisali svojo prvo pesem ali knjigo?

G. Vinko: No, morda boste presenečeni, ampak svojo prvo pesem sem napisal komaj v 1. letniku gimnazije, razlog pa je isti kot pri Prešernu; ljubezen. Ker sem se v tem našel, pa je moja prva pesniška zbirka izšla že v mojem zadnjem letniku gimnazije, t.j. v 4. Glede knjig pa sem pisal dobre spise, ki so bili dostikrat pohvaljeni. Malo manj pohvaljen pa je bil pravopis ... (smeh). A že od nekdaj sem imel veliko domišljije, moja prva knjiga pa je izšla šele po mojem tridesetem letu.

Novinarke: Katero knjižno oz. pesniško delo Vam je najbolj pri srcu?

G. Vinko: No, to je pa težko reči, saj je s knjigami kakor z otroci; vsi so ti všeč, vse imaš rad. Ne bi se mogel odločiti za najljubše delo, a trenutno sem najbolj ponosen na knjigo Kot v filmu, saj je prejela vrsto nagrad.

Novinarke: Opravljate veliko poklicev, med drugim ste tudi režiser.

G. Vinko: Tudi tukaj ima prste vmes ljubezen ... (smeh). Mojo simpatijo v gimnaziji je ustvarjanje filma veselilo, zato sem se seveda tudi sam v tem preizkusil ... (smeh). No, in ugotovil sem, da v režiranju uživam.

Novinarke: Glede na to, da ste režiser, se spoznate na filme. V ogledu katerih najbolj uživate?

G. Vinko: Najboljše se mi zdijo drame, saj film zame ni zabava, je umetnost. Seveda pa si rad ogledam tudi komedije pa tudi grozljivke so zame "in" (smeh).

Novinarke: Posneli ste že kar nekaj filmov za odrasle. Ali so se kdaj pojavile kakšni konflikti oz. težave med Vami in igralci?

G. Vinko: Seveda so manjše težave skoraj neizogibne. Za njih nihče ni kriv; včasih si režiser nek prizor predstavlja tako, igralci pa spet drugače. A med snemanjem filma ni časa za dolgotrajno reševanje - četudi majhnih težavic. Zato je treba hitro najti skupno pot in vse težavice hitro pozabimo, saj imamo možgane za pametnejše reči. To bi nam drugače prav prišlo tudi v vsakdanjem življenju.

Novinarke: V filmu Ste omenjali nekaj filmov, kot sta npr. Doktor Dollittle, Petek 13 ... Zakaj ste izbrali ravno te filme?

G. Vinko: Te filme sem si tudi sam ogledal in so mi bili zelo všeč. Zdeli so se mi primerni za mladinsko leposlovje, saj predvidevam, da takšne filme gleda današnja mladina. Pa naj pohvalim še igralce, ki so nastopali v njih, saj brez njih film ne bi bil tako dober.

Novinarke: Leta 1992 ste 3 mesece preživeli v Veliki Britaniji. Zakaj ravno ta država in kakšne so vaše izkušnje?

G. Vinko: Zaželel sem si oddiha v državi, ki slovi po umetnosti, in kjer bi dobil inspiracijo za pisanje. Velika Britanija je bila ravno pravšnja za to. Skoraj vsak dan sem obiskoval gledališča. Zmotila pa me je predvsem ena stvar. Takrat se je v Jugoslaviji začela vojna.

Novinarke: Tako, ta intervju smo zaključili in upamo, da se še kdaj srečamo. Do takrat pa Vam želimo še veliko ustvarjalnih dni! Hvala Vam, da ste si vzeli čas in nam odgovorili na naša vprašanja. Na svidenje!

Ana Stančin, Bruna Čeh, Lucija Cör, učenke 7.b